

प्राणायामो जपश्चैव प्रत्याहारोऽथ धारणा ।
 ध्यानं समाधिर्निश्चिते च यो योगस्य प्रसाधकाः ॥
 पापक्षयो देवतायां प्रीतिरिन्द्रियसंयमः ।
 मनसः स्थिरता तैश्चस्तत्त्वालोकश्च सर्वदा ॥
 गायत्र्या प्रणवेनाथ माचया प्राणसंयमः ।
 जपध्यानयुतो गर्भस्तेन हीनश्चगर्भकः ॥
 षट्त्रिंशन्मात्रिकः श्रेष्ठश्चतुर्विंशतिमात्रिकः ।
 मध्या द्वादशमात्रास्तु ॐकारं सततं जपेत् ॥
 शुक्ला यथास्वरं सन्त्यक् शब्दं गौर्याति संसृजौ ।
 प्रणवे च कृते तदनु परं ब्रह्म न संशयः ॥
 चारुके प्रणवे जपे परं ब्रह्म प्रचीदति ।
 अष्टाक्षरश्च जप्यो गायत्री द्वादशाक्षरा ॥
 सर्वेषामिन्द्रियाणां तु प्रवृत्तिर्विषयेषु या ।
 निवृत्तिर्मनसा तस्यां प्रत्याहारः प्रकीर्तितः ॥
 इन्द्रियाणीन्द्रियार्थेषु; समाहृत्य स्थितो हि सः ।
 मनसा सह बुद्ध्या च प्रत्याहारेण संश्रितः ॥
 प्राणायामैर्द्वादशभिर्यास्तु काश्चकृतो भवेत् ।
 यस्तावन्तु करुणप्रथेर्त्तं मनो ब्रह्मस्य अर्पितम् ॥
 तस्यैव ब्रह्मणा प्रोक्तं ध्यानं द्वादश धारणाः ।
 तुष्टे तु नियतो युक्तः समाधिः सोऽभिधीयते ॥
 ध्यायन्न चलते यस्य मनोऽभिधायते भ्रमम् ।
 प्राप्त्वावधिर्गतं कालं यावत् सा धारणा स्थिता ।
 ध्येये वक्तं मनो यस्य ध्येयमेवानुपश्यति ।
 नान्यं पदार्थं जानाति ध्यानमेतत् प्रकीर्तितम् ॥
 ध्येये मनो निश्चलतां याति ध्येयं विचिन्तयन् ।
 यत्तत् ध्यानं परं प्रोक्तं मुनिभिर्धानचिन्तकैः ॥
 ध्येयमेव हि सर्वत्र ध्येयस्तत्त्वयतां गतः ।
 पश्यति हेतुरहितं समाधिः सोऽभिधीयते ॥
 मनः संकल्परहितमिन्द्रियाणांस्तु चिन्तयन् ।
 यस्य ब्रह्मणि संलौनं समाधिः स कीर्तितः ॥
 ध्यायतः परमात्मानमात्मस्य यस्य योगिनः ।
 मनस्तत्त्वयतां याति समाधिः स कीर्तितः ॥
 चिन्तयास्थिरता भान्तिर्दौर्मनस्यं प्रमादता ।
 योगिनां कथिता दोषा योगविप्रवर्णकाः ॥
 स्थिरार्थं मनसः सर्वं स्थूलरूपं विचिन्तयेत् ।
 तद्भ्रतं निश्चलौभूतं सूक्ष्मस्य स्थिरतां ब्रजेत् ॥
 न विना परमात्मानं किञ्चिज्जाति विद्यति ।
 विचरुषं तमेवेह इति ज्ञात्वा न सुसृति ॥
 ॐकारं परमं ब्रह्म ध्यायेदज्ञस्थितं विभुम् ।
 चेन्नचेन्नरहितं जपेन्नात्रार्थयान्वितम् ॥
 हृदि सचिन्तयेत् पूर्वं प्रधानं तस्य चोपरि ।
 तमो रजस्तथा सर्वं मङ्गलत्रितयं क्रमात् ॥
 हृद्यारक्तचितं तस्मिन् पुरुषं जीवसंज्ञितम् ।
 तस्योपरि गुणैश्चैवमष्टपञ्चं सरोरुहम् ॥
 ज्ञानानु कारिका तत्र विज्ञानं केशरं स्रुतम् ।
 वैराग्यं नालं तत्कन्दो वैश्वो धर्मे उत्तमः ॥
 कर्षिकायां स्थितं चक्रं जीववन्नचलं विभुम् ।
 ध्यायेदुरसि संयुक्तमोक्षारं सुक्तिवाधकम् ॥
 यत्काल्युक्ते च पुरुषस्त्वसौ मात्राः प्रकीर्तिताः ।
 अर्द्धमात्रा परं ब्रह्म ज्ञेयोऽध्यात्मविदुत्तमैः ॥
 ध्यायन् यदि त्वजेत् प्राणान् याति ब्रह्मण्य-

सैनिकम् ।

हरिं संख्याय देहेऽने ध्यायन् योगी च
 सुक्तिभाक् ॥
 आत्मानमात्मना केचित् पश्यन्ति ध्यानचक्षुषः ।
 सांख्यबुद्ध्या तथैवाग्रे योगेनाग्रे तु योगिनः ॥
 ब्रह्मप्रकाशकं ज्ञानं भवन्त्यविभेदकम् ।
 तत्रैकचित्ततायोगो सुक्तिरो नाम संशयः ॥
 लितेन्द्रियान्तःकरणो ज्ञानरुमो हि यो भवेत् ।
 स सुक्तः कथ्यते योगी परमात्मन्यवस्थितः ॥
 आसनस्थानविषयो न योगस्य प्रसाधकाः ।
 विलम्बनकाः सर्वे विसृष्टाः परिकीर्तिताः ॥
 शिशुपालः सिद्धिमागात् करुणाभ्यासमौरवात् ।
 आघमाः सर्वे एवैह पूर्वरात्रे परे तथा ॥
 योगाभ्यासं प्रकुर्वन्तः पश्यन्त्यात्मानमात्मना ।
 सर्वभूतेषु कावश्यं विद्वेषं विषयेषु च ॥
 गुप्तशिशोदरादिषु कुर्वन् योगी विसृष्टते ।
 इन्द्रियैरिन्द्रियार्थास्तु न ज्ञानाति नरो यदा ॥
 काष्ठवत् ब्रह्मसंलौनो योगयुक्तस्तदा भवेत् ॥
 सर्वे वयाः स्त्रियः सर्व्याः स्त्रिया पापाणि
 भक्ष्वात् ।
 ध्यानाग्निनामलाः सन्तो लभन्ते परमां गतिम् ।
 मयनात् इच्छते क्षिप्सुस्तु ध्यानेन वै हरिः ॥
 ब्रह्मान्तोर्गोर्देकत्वं स योगश्चोत्तमोत्तमः ॥
 वाह्यैरुपायैर्मुक्तिर्न नान्तःस्थैः स्वाद्यमादिभिः ।
 सांख्यज्ञानेन योगेन वेदान्तश्रवणेन च ।
 प्रत्यक्षात्मानो या हि सा सुक्तिरभिधीयते ॥
 अनात्मत्यागस्वरूपत्वमसतः सत्स्वरूपताः
 दुःखाभावे तथा सौख्यं माया विद्याविना-
 शिनी ॥”

इति गारुडे ब्रह्मज्ञाने २४० अध्यायः ॥

ब्रह्मज्ञानी, त्रि, (ब्रह्मज्ञानं विद्यतेऽस्य । ब्रह्म-
 ज्ञान + इत्) ब्रह्मज्ञानविशिष्टः । यथा,—
 “कुशलाकुशलात्तरहितः समदर्शकः ।
 लिङ्गाश्रमपरित्यागी ब्रह्मज्ञानी निगद्यते ॥”

इति शुकुरानन्ददीपिका ॥

तेनापि ज्ञानभक्तिः कर्षया । यथा,—
 ब्रह्मज्ञानन्देन पूर्णोऽहं तेनानन्देन पूर्णधीः ।
 तथापि शून्यमात्मानं मय्ये ज्ञानरतं विना ॥”
 इति पाद्मे पातालखण्डे जावलिं प्रति ब्रह्म-
 विद्यावचनम् ॥

ब्रह्मण्यः, पुं, (ब्रह्मणे हितः । ब्रह्मन् + “खल्यव-
 मावतिलहृषब्रह्मण्यश्च ॥” ५ । १ । ७ । इति यत् ।
 “येचाभावकर्मणोः ॥” ६ । ४ । १६८ । इत्यनु-
 प्रसन्ना ।) विद्युः । यथा, महाभारते १३ ।
 १४६ । ८३ ।

“ब्रह्मण्यो ब्रह्मज्ञानं ब्रह्म ब्रह्मविवर्तनः ।
 ब्रह्मविदुर्ब्रह्मण्यो ब्रह्मो ब्रह्मो ब्रह्मण्यप्रियः ॥”
 अथि च ।

“ब्रह्मण्यो देवकीपुत्रो ब्रह्मण्यो मधुखन्दनः ।
 ब्रह्मण्यः पुष्करिकाचो ब्रह्मण्यो विद्युरच्युतः ॥”
 इत्याहिकचन्द्रिका ॥

ब्रह्मदारुहृषः । इत्यमरः । २ । ४ । ४१ । सुब्र-
 ह्मण्यम् । तुलहृषः । इति राजनिर्घण्टः ॥

शनेश्वरः । (स्त्री । दुर्गा । यथा महाभा-
 रते ६ । २२ । २६ ।

“वेदश्रुतिमहापुराणे ब्रह्मण्ये जातवेदसि ।
 जम्बुकटकचैत्येनित्यं सन्निहितालये ॥”
 ब्रह्मणि साधौ त्रि । इति मेदिनी । ये, ६६ ॥
 ब्रह्मण्यदेवः, पुं, (ब्रह्मण्यो देवः ।) श्रीलक्ष्मः ।

यथा,—
 “नमो ब्रह्मण्यदेवाय गोब्राह्मण्यहिताय च ।
 जगद्धिताय ज्ञानाय गोविन्दाय नमो नमः ॥”
 इति नारदीयपुराणम् ॥

(यथा च भागवते । ४ । २१ । ६७ ।
 “ब्रह्मण्यदेवः पुरुषः पुरातनो
 नित्यं हरिर्येश्वरणाभिवन्दनात् ॥”)

ब्रह्मतालः, पुं, ऋतुमुखतालः । स तु, द्रष्टृताला-
 लकः । तत्र ७ मात्राः । मात्रा तु, क च ट
 त पु इति पञ्चाक्षराणात्तुष्टारणकालः । सैव
 लघुमात्रा । तदहं हुनमात्रा । तन्मध्ये ४
 लघवः ६ हुताः । ० । ०० । ००० । यथा,—
 “चतुर्मुखाभिधे ताले जगज्जानन्तरं नृतः ॥”

इति चङ्गीतदामोदरः ॥

ब्रह्मतीर्थं, स्त्री, (ब्रह्मण्यस्तीर्थम् ।) पुष्करमूलम् ।
 इति राजनिर्घण्टः । पुष्करतीर्थश्च । (तत्र
 ज्ञानफलम् । यथा, महाभारते । ३ । ८३ ।
 १०५ ।

“ततो गच्छेत् राजेन्द्र । ब्रह्मण्यस्तीर्थसुत्तमम् ।
 तत्र वर्णावरः ज्ञात्वा ब्राह्मण्यं लभते नरः ।
 ब्राह्मणश्च विमुह्यता गच्छेत् परमां गतिम् ॥”
 ब्रह्मलं, स्त्री, ब्रह्मणो भावः । (“ब्रह्मण्यस्त्वः ॥” ५ ।
 १ । १३६ । इति त्वः ।) तत्पर्यायः । ब्रह्मभूयम्
 २ ब्रह्मवायुयम् ३ । इत्यमरः । २ । ७ । ५२ ।
 ब्रह्मवायुयम् ४ । इति शब्दरत्नावली । (यथा,
 मार्कण्डेये । ५७ । ६० ।

“ब्रह्मलममरेश्वरं देवत्वं मरुतस्तथा ॥”)
 ब्रह्मदण्डः, पुं, (ब्रह्मणो ब्राह्मणस्य दण्डः सिद्ध-
 यष्टिः ।) ब्राह्मण्यष्टिका । इति शब्दचन्द्रिका ॥
 ब्रह्मिष्ठस्य सिद्धयष्टिः । यथा,—
 “धिवलं क्षत्रियबलं ब्रह्मतेजो बलं बलम् ।
 एकेन ब्रह्मदण्डेन बहवो नाशिता मम ॥”

इति रामायणे विद्यामित्रवाक्यम् ॥
 (ब्रह्मणो ब्राह्मणस्य प्रापकूपो दण्डः ।) ब्रह्म-
 प्रापः । यथा,—
 “ब्रह्मदण्डहता ये च विदुद्विहित्वाश्च ये ।
 तेषामुद्धरणायां इमं पिण्डं ददास्यहम् ॥”

इति तिथ्यादितत्वम् ॥
 (अयं हि राजधर्मे शत्रुनाशनीपायः । यदुक्तं
 महाभारते । २ । ५ । १२३ ।
 “क्षिप्रदक्षिणि सर्वान्णि ब्रह्मदण्डश्च तेऽनघ ॥
 विवयोमास्तया सर्वे विदिताः शत्रुनाशनाः ॥”)

ब्रह्मदक्षी, स्त्री, (ब्रह्मणे ब्रह्मोपावनार्थं दक्षी
 चतुर्दो दण्डः ।) चतुर्दक्षुपविशेषः । तत्पर्यायः ।
 अजदक्षी २ कण्टपत्रफला ३ । अस्था गुणाः ।
 कटुत्वम् । उष्णत्वम् । कफशोफागिलापहृत्वम् ॥